

عنوان مقاله:

سنجش تعلق مکانی و تمایل ساکنان بافتهای فرسوده به بازآفرینی شهری (مطالعه موردی: کلانشهر اهواز)

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مهندسی عمران، معماری، شهرسازی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سعید امانپور - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

مجید گودرزی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

کیومرث بشلیده - استاد گروه روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

افسانه علی بخشی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

خلاصه مقاله:

بافت های ناکارآمد شهری، یکی از مسائل اصلی پیش روی شهرسازان و برنامه ریزان شهری است. اگرچه این بافت در گذشته به مقتضای زمان، عملکردی منطقی و سلسله مراتبی داشته است، امروزه از نظر ساختاری و عملکردی دچار کمبودهایی است الگوی طرح های بازآفرینی شهری باعث افزایش حس تعلق به مکان در ساکنان در نتیجه افزایش همبستگی اجتماعی میگردد در این پژوهش هدف تحلیل فضایی حس تعلق به مکان در بافت های فرسوده شهر اهواز می باشد. پژوهش حاضر از نظر هدف، نظری - کاربردی و از لحاظ ماهیت و روش مطالعه، توصیفی - تحلیلی است. و در گردآوری داده ها از شیوه ی کتابخانه ای و میدانی استفاده شده است برای سنجش تمایل ساکنان بافت های فرسوده شهری به بازآفرینی شهری، ۱۳ گویه به کار گرفته شد. وضعیت شاخص های بازآفرینی بافت های فرسوده شهری با استفاده از آزمون ساده ارزیابی گردید. براساس نتایج حاصل شده میزان تمایل ساکنان از میانگین فرضی ۳، بیشتر است.

کلمات کلیدی:

حس تعلق مکانی، بافت های فرسوده، بازآفرینی شهری، کلانشهر اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1192464>

